

Kurc, Andrzej

O rząd polskich dusz

Przegląd Pruszkowski nr 2, 86

2000

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

O rząd polskich dusz

Spojrzenie spod krzaczastych brwi
prostuje plecy złamane brzemieniem.
Komendant mówi! Głos Mu drży
lecz to nie słabość, to wzruszenie
wyciska z naszych oczu łzy.

Z plecaka wyrastają skrzydła
I wielki gwer nie ciąży już.
Bo oto stała się rzecz wielka
Zjednoczony rząd polskich dusz.

I świta wolności jutrzeńka
Nie poszedł na darmo nasz trud.
Ojców i dziadów walka i męka
Paść pokonany potężny wróg!

Jest Niepodległa z Orłem w koronie
Swobodny w locie biały ptak
Choć łuna burzy na nieboskłonie
gorzeje, jak przestrogi znak.

Jeszcze raz poderwie Naród
Naczelnik który państwo wskrzesił
Wygra bitwę. Nad Wisłą Cud!
Całemu światu wieść tę zaniesie.

Polska jest wolna! Wielka to rzecz
Teraz Rodakom swój rozkaz daję.
Wolności tej nad życie strzec!
To dla pokoleń święte zadanie.

Czy potrafimy spełniać ten rozkaz
by Polski gwiazda blaskiem świeciła?
Trzeba wyzwaniom czasu sprostać.
Byś solidarnym. W jedności siła!